

बहूनि पुराणे नामान्युक्तानि तेषां प्रधान्यतो भारते कति-
चिदुक्तानि “बहुत्वान्नामधेयानि पद्मगानां तपोधन ! । न
कीर्त्तयिष्ये सर्वेषां प्राधान्येन तु मे शृणु । शेषः प्रथमतो
जातो वासुकिस्तदनन्तरम् । ऐरावतस्तत्तत्तत् कर्कोटकधन-
ञ्जयौ । कालियो मणिनागश्च नागश्चापूरस्तथा । नागस्तथा
पिञ्जरक एतापत्तोऽयं वामनः । नीलानीलौ तथा नागौ
कल्याणश्चलौ तथा । आर्यकचोपकचैव नागः कलश-
पोतकः । सुरासुखो दधिसुखस्तथा विमलपिण्डकः ।
आप्तः करोटकचैव शङ्खो वालिशिखस्तथा । निष्णानको
हेमगुहो नङ्गः पिङ्गलस्तथा । बाह्यकर्णो हस्तिपदस्तथा
सुहृदपिण्डकः । कम्बलाश्वतरौ चापि नागः कालीयकस्तथा
हंससर्वकर्को नागौ द्वौ च पद्माविति श्रुतौ । नागः शङ्ख-
सुखश्चैव तथा कुण्डाण्डकोऽपरः । जेमकश्च तथु नागो
नागः पिण्डारकस्तथा । करवीरः शुभ्रदंष्ट्रो विल्वको
विल्वपाण्डुरः । मूषकादः शङ्खशिराः पूर्णभद्रो हरिद्रकः ।
अपराजितो ज्योतिकश्च पद्मगः श्रीवहस्तथा । कौरव्यो
धृतराष्ट्रश्च शङ्खपिण्डश्च वीर्यवान् । विरजाश्च सुभाङ्गश्च शालि-
पिण्डश्च वीर्यवान् । हस्तिपिण्डः पिठरकः सुसुखः कौण-
पाशनः । कुठरः कुञ्जरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः । कुसुदः
कुसुदाक्षश्च तित्तिरिर्हलिकस्तथा । कर्हमश्च • सङ्गानागो
नागश्च बहुमुखकः । कर्कराकर्करौ नागौ कुण्डोदरमहो-
दरौ । एते प्राधान्यतो नागाः कीर्त्तिता द्विजसत्तम ! ।
बहुत्वान्नामधेयानामितरे नातुकीर्त्तिताः । एतेषां प्रसवो
यश्च प्रसवश्च स सन्ततिः । असंख्येयेति मत्वा तां
ब्रवीमि तपोधन ! । बहूनीह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि ।
च । अशक्यान्वेय संख्यातुं पद्मगानां तपोधन ! भा० आ०
३५ अ० । “अहिपरिकरभाजो भास्वनैरङ्गरागैः”
भावः । सहतोऽयेन सोमासात्पचेषाहिर्विमुच्यते” “न
यच्छहिप्रोष्यन्मर्त्री न च भोषणनामिकाम्” जूताहि
शरटानाञ्च तिरश्चां चाख्युचारिणमिति” च मनुः । ३२४, ३२५,
इन् ४ राहौ, ५ पथिके, अह-व्याप्तौ इन् । इद्वत्तासुरे तस्य
सर्वलोकव्यापकत्वात्तन्नामकत्वम् स च विश्वरूपपितृ-
स्त्वष्टुः पुत्रः तदुत्पत्तिकथा भाग० ईस्क० ६ अ० “हृतपुत्र-
स्तत्स्वष्टा जुहावेन्द्राय शत्रवे । इन्द्रशत्रो ! विवर्द्धस्व
मा चिरं अहिं विद्विषस्व । अधान्नाह्यार्थ्यचनादुत्थितो
वोरदर्शनः । कृतान्त इव लोकानां युगान्तसमये यथा ।
विष्वक्स्थिवर्द्धमानं तमिषुमानं दिनेदिने । दग्धशैल
प्रतीकाशं • सन्ध्याप्रभागेऽप्यर्जुनम् ॥ तत्प्रतापविशवा-

शस्रं सध्याङ्गाकोमलोचनम् । देदीपमाने त्रिशिखे मूल
आरोप्य रोदसी ॥ अत्यन्तसुव्रतञ्च चालयन् पदा महीम् ।
दरीगम्भीरवक्त्रेण पिबता च नभस्तलम् ॥ लिङ्गता जिह्वय-
क्षाणि यस्य ता भुवनत्रयम् । महता रौद्रदंष्ट्रेण जृम्भा-
माणं सुहृन्मूढः । वितस्तादुद्गुल्लोकावीक्ष्य सर्वे दिशो-
दिश ॥ येनादृतास्मे लोकास्तपसा त्वाद्भूमूर्तिना । सर्वे-
दृत् इति प्रोक्तः पापः परमदारुणः” ॥ ७ खले, दवञ्चके,
६ सर्पस्वामिके अक्षेपानक्षत्रे च । “भृदुगणस्तीक्ष्णोऽहि रुद्रे-
न्द्रयुक्” ज्यो० । “द्रुतं धनुःखण्डमिवाहृद्विषः” किरा० ।
“अद्विषस्तद्भवता निश्चयताम्” भावः । १० अहन्तारि त्रि०
“अहिरसि बुभ्रुः” ताण्ड्य० । अहिराहन्तारिप्रवृत्तीनाम्”
भा० । अह-व्याप्तौ इन् । ११ जले महीव्यापित्वात्तत्त्वम्
१२ व्यापके १३ व्याप्ते च त्रि० । १४ द्वावाष्टयज्यो० द्वि० व०
१५ पृथिव्यां १ ईस्त्रीगव्याञ्च स्त्री वा ऊण् नागनामत्वात्
तज्जातत्वाच्च १७ सीसे धातौ । तस्योत्पत्त्यादिभ्यो भावप्र०
“इहा भोगिसुतां रम्यां वासुकिस्तु व्यमोचयत्” वीर्यं
जातस्ततो नागः सर्वरोगापहोन्ध्याम्” सीसं बभूव तथा
वप्रं योमेष्टं नागनामकम् (नागोभुजशः) सीसं रङ्गगुणं ज्ञेयं
विशेषान्नेहनाशनम् । नागस्तु नागशतस्यैव लं ददाति
व्याधिं विनाशयति जीवन्मातनोति । वज्रं प्रदीपयति
कामबलं करोति स्मृत्युं च नाशयति सन्ततसेवितः सः ।
पाकेन हीनौ किल वज्रनागौ कुशानि गुण्णान्श्च तथा-
तिकष्टम् । पाण्डुप्रमेहानिलसादशोद्यमगन्दरादीन् कुहतः
प्रभक्तौ” तस्य पाकविधमाह तत्तैव । ताम्बूलरस
संपिष्टशिलाश्लेषात् पुनः पुनः । द्वाविंशज्जिः पुटेर्नागो
निरुध्यं भक्ष जायते । (शिला जनः शिला) अन्यञ्च ।
“अश्वत्थविज्जात्वक्पूर्यं चतुर्थांशेन निक्षिमेत् । तत्पात्रे
विद्रुतो नागो लोहद्व्यां प्रचालितः । यामैकेन भवेद्भक्ष
तत्तुल्या स्यान्मनःशिला । काञ्चिकेन द्वयं दद्यात् पचेत्
हृदपुटेन तम् । स्नात्वाशीतं पुनः पिष्टा शिलाया काञ्चिकेन
च । पुनः पचेत् समेताभ्यामेवं वष्टिपुटेर्हतिः” ।

अहिसक त्रि० न हिनस्ति हिनृष-एतुत् न० त० । हिंसारहिते
अहिंसा स्त्री हिनृष-अह् न० त० । १ यादमनःकार्यैः
परपोडाभावे, २ प्राणपोडानिष्ठौ, ३ अश्वत्थीयप्राण-
पोडनाभावे च “अहिंसापरसो धर्मः” इति श्रुतिः ।
“या वेद विहिता हिंसा नियताहिंसाचरे । अहिंसाभेद
मां विद्यात् वेदाङ्गोऽहि निर्बभौ” मनुष्य नैव हिंसायां
दोषाभावउक्तः एतच्च भीमांशकादिनये सांख्यनग्रे तु